

शहिसर्प

- विह्वला वृद्धीकं मांशं ॥ कंठे कंचुर्णसंयुतं ॥ यस्यांगे नि
 द्विपेत् चूर्णं ॥ सद्यो यां तियमालयं ॥ १७ ॥ पंचदसलिवे
 ह्यंशं ॥ चितामसमविलेपीता ॥ समसं भाग्येनो द्विपेत् यं
 शोमेचमृयतेरीषु ॥ १८ ॥ उज्जुविष्टा गृह्णित्वा तु ॥ विषचूर्ण
 समन्विता ॥ यस्यांगे निद्विपेत् चूर्णं ॥ सद्यो यां तियमाल
 यं ॥ १९ ॥ षड्विष्टा गृह्णित्वा तु ॥ विषचूर्णसमन्वितं ॥ या
 स्यांगे निद्विपेत् चूर्णं ॥ सद्यो यां तियमालयं ॥ २० ॥
 रिपुविष्टा गृह्णित्वा तु ॥ नरकफले धारयेत् ॥ उद्वाने नि

४२॥

त्वनेत् भूमौ ॥ यस्यामलिखिस्यति ॥ २२ ॥ यावत्तु चा
 माविष्टा ॥ तावत्तु शत्रुमृतो भवेत् ॥ यस्मेकस्मेन दां व्यं
 नान्यथाशं करोत् ॥ २३ ॥ गृहे दिपंतु निद्विषं ॥ लवणं वि
 कलाकला विषातेलं ॥ यस्यांगे विंदुमात्रता ॥ निद्विपे
 मृयते शत्रु ॥ यदि रंदा ईश्वर ॥ २४ ॥ गृहे दिपंतु निद्विषं ॥
 लवनं विषसंयुतं ॥ यस्यामामृयते शत्रु ॥ मासमेकं नशं
 शय ॥ २५ ॥ अथ मंत्रा ॥ उं क्लीं नमो कालरुपायै नमः मुकी नमः
 ऊरु ऊरु क्लीं स्वाहा ॥ अद्योतरं शतेन जाप्येन सिद्धेती ॥

इति दत्तात्रये इश्वर संवादे सर्वजंतुनां धातानां द्वीतिय पठला
 अथ मोहनं ॥ तुलसी बीज चूर्णं तु ॥ सहदेवीसु योजयेत् ॥ तिकं लं
 च रवीवारे ॥ मोहनं सर्वतो जगत ॥ २ ॥ हरकं लत्रे खंडाघं ॥ कर्द
 लिसु योजयेत् ॥ गोरेचनसमायुक्तं ॥ तिलकं लोकमोहनं ॥ ३
 नृगिचंदनसंयुक्तं ॥ वच्याकुष्ठसमन्विता ॥ धूपदेवं तथा वस्त्रं
 मुखे चैव विश्रेयाता ॥ ४ ॥ राजाप्रजापशुषरूपी ॥ दद्रुनि तमोहका
 रकः ॥ गृह्णित्वा मूलमायाति ॥ तिलकं लोकमोहनं ॥ ५ ॥ मन
 सीलं कर्पुंस्वा ॥ कर्दलिरसपेसयत् ॥ अनेनैव तु मंत्रेण ॥ तिकं लं

॥३॥

तिलकं लोकमोहनं ॥ ६ ॥ सिंदुरं च वचाश्चेता ॥ तांबुलेसपेस
 यत् ॥ अनेनैव तु मंत्रेण ॥ तिलकं लोकमोहनं ॥ ७ ॥ अंगरुज
 पामार्ग ॥ लालुरसं हृदे विका ॥ यस्य सुतिलकं कृत्वा ॥ त्रैलो
 क्ये मोहनं धरा ॥ ८ ॥ गृह्णित्वोदुंबरं पुष्पं ॥ वर्तिलत्वा विश्रे
 षता ॥ नवनीतेन प्रज्वाल्य ॥ कज्जलं जायते निशि ॥ ९ ॥
 कज्जलं चांजनेनेत्रं ॥ मोहितो सर्वतो जगत ॥ ग्रंथे कसेन
 दातव्यं ॥ देवानामपि दुर्लभं ॥ १० ॥ स्वतगुंजसंयोस्य ॥ ब्र
 ह्मदेहि मूलकं ॥ लिपमात्रशरीरानां ॥ मोहनं सर्वतो जगत ॥

श्वेतार्कमूलमादाय॥श्वेतचंदनसंयुतं॥अनेन तिलकं
जाले॥मोहनं सर्वतो जगत्॥१३॥ विल्वपत्रं गृह्णित्वा तु
लायाश्च कानुकारयत्॥कपिलापयसयेत्॥वटिकं
त्वा तु गोजकं॥ एभिस्तु तिलकं कृत्वा॥मोह
नं सर्वतो जगत्॥कणमोहनतायाती॥प्रानैरपि धनैरपि
१४॥विषयत्ववचमादाय॥श्वेतसर्सपसंयुतं॥अनेन ति
लकं लेपयत् देहं॥मोहनं सर्वतो जगत्॥१५॥ गृह्णित्वा तु
लसिपत्रं॥लाया बुक्तुकारयत्॥अष्टांगसंयुक्ता॥वि

॥४॥

जया विजसंयुता॥१६॥कपिलाघृतसार्द्धेन॥वटिकं तु
प्रमाणता॥नदिताप्रातरुधाय॥मोहनं सर्वतो जगत्॥१७
वचागदाडिमीपिष्टा॥श्वेतगुंजासमन्वितं॥एभिस्तु तिल
कं कृत्वा॥मोहनं सर्वजितुगं॥१८॥ कटुतुं विविजं तैलं॥
ज्वालयेत्पटवर्तिका॥कज्जालंचांजनेनेत्रं॥मोहनं श्वे
तध्रुवं॥१९॥अथ मंत्रा॥ॐ नमो भगवते गुरुदेवाय अ
मुकं मोहनं कुरु कुरु स्वाहा॥ इति दत्तात्रये पटलव्रि
य॥३॥

अथ विद्वेषण ॥ विद्वेषण नारिनां ॥ विद्वेषण राजमंत्रि
नां ॥ महाकवतुक विद्वेषण ॥ शृणु सिद्धिप्रयत्नता ॥ १॥
यकहस्तकाकपदा ॥ उद्गुपदे परे करे ॥ मंत्रयित्वा मिलल
र्ण ॥ रुद्रसूत्रेन वेष्टयेत् ॥ अंजुले वजले चैव ॥ तर्पयत् हस्त
पदके ॥ एवं सप्तदिनं कुर्यात् ॥ अष्टौ तत्रात्तजपेत् ॥ ३ ॥
यस्य नाम जपेत् मंत्र ॥ तस्य विद्वेषं जायते ॥ गृहित्वा मज
के संव ॥ अरिपादस्य मृत्तिका ॥ पोट लिक्त्रियते तत्र
निस्त्रनेत् मूत्रमेव च ॥ ४ ॥ तस्येष्टु रिक्त्रिस्त्रिस्त्रिस्त्रिस्त्रि ॥ ५ ॥

४५ ॥

लतिपत्रहोमयेत् ॥ विद्वेषं कुरुते तत्र ॥ नान्यथा शंकरे
दितं ॥ ५ ॥ मारजार विष्टामादाय ॥ विष्टामादाय मूत्रकं
पादानां मृत्तिकार्युक्तं ॥ पुतलिक्त्रियते नरा ॥ निलसूत्रे
ए संवेष्टं ॥ मंत्रयित्वा शने न च ॥ विद्वेषं तत्कृणात्
चैव ॥ आतरे जातपुत्रको ॥ ७ ॥ गृहित्वा सर्पदंतस्य ॥
गृहित्वा वपुरेमकं ॥ वितानससमायुक्तं ॥ गुटीकाका
रयन्तरः ॥ ८ ॥ उद्याने निवनेत् मूत्रो ॥ मंत्रयित्वा सनामकं
विद्वेषे जायते सत्यं ॥ नान्यथा शंकरे दितं ॥ ९ ॥ वपुरे

॥ कुर्यात् ॥ दुष्टदंष्ट्रविधियते ॥ १ ॥ ब्रह्मदंडि चित्तान्नसं ॥ सिव
 लिंगे प्रलेपयेत् ॥ सिद्धार्थैवसंयुक्तं ॥ त्रानिवारे क्लिपेत् गृहे
 २ ॥ उच्चाटनं भवेत्तस्य ॥ स्त्रीपुत्रवसुबंधुभिः ॥ विनामंत्रेण
 सिद्धिश्च ॥ सिद्धयोगमुदाहृतं ॥ ४ ॥ ३ ॥ गृहित्वागर्धत्रोधुली
 वा मपादेन निश्चितं ॥ मध्याने च कुजे वारे ॥ यत् गृहे नि
 क्लिपेत् नरः ॥ ४ ॥ उच्चाटनं भवेत्तस्य ॥ जायते ति ~~सिद्धि~~
 मण्णतीकं ॥ विनामंत्रेण सिद्धिश्च ॥ सिद्धयोगमुदाहृतं
 ५ ॥ सिद्धार्थैव सिव निर्माल्यं ॥ यत् गृहे निखनेत् नरः ॥ उच्चा हे

॥ ७ ॥

२ = नरः इति द्वितीयः अक्षरः यस्य गृहे रवी वारे ली ष्यते स्तस्याच्चा
 टनं भवेत्तस्य ॥ नान्यथा शं करो दितं ॥ ६ ॥ शुक्लपक्षे रवि
 वारे ॥ यत् गृहे लिखेते नैदं ॥ उच्चाटनं भवेत्तस्य ॥ नान्य
 था शं करो दितं ॥ ७ ॥ उक्ते विष्टा गृहित्वा तु ॥ सिद्धार्थस
 हसंयुते ॥ तस्यां गे निक्षेपत् चूर्णं ॥ सद्यो उच्चाटनं भवे
 त् ॥ ८ ॥ गृहित्वा त्रोटकरं मुलं ॥ मंत्रे न्वतुरंगुले ॥
 निखनेत् हेतादष्टतं यस्य उच्चाटनं भवेत् ॥ ९ ॥ वानरसि
 किलंतनी खन्या चतुरंगुले ॥ मंत्रयित्वा मरिचोरे ॥
 सत्यं उच्चाटनं भवेत् ॥ १० ॥ मंत्रा उं नमो नगवते रुद्राय

११७१३
दे प्राक रत्नाय न्त्रमुकं सहपुत्रवां धवे सहहनहनदहद
हपचपचसिघ्रमुच्चाटायमुच्चाटयवः वः फट् स्वाहा ॥१०६॥
इति उच्चाटनं ॥ अथ वशिकरणं ॥ ब्रह्मदंडिवचकुष्टनूर्णतां
मुलेदापयेत् ॥ रविवारे बुतयोग ॥ सर्वलोकवसंकरं ॥ १ ॥
~~हिल्ला~~ गृह्णित्वा वटमुलेन ॥ जलेन सहपेषय
त् ॥ विनूलासंयुतं जले ॥ तिलकं लो - कवसंबुतं ॥ २ ॥
पुन्यपुन्येन वामूलं ॥ करेव प्राणिमंत्रितं ॥ बुद्ध्या सर्वत्र
पश्यते ॥ सर्वलोकवशंकरं ॥ ३ ॥ अपामागस्य मूलाते

॥६॥

कपिलापयपेषयेत् ॥ ललाटे तिलकं कुर्यात् ॥ वसिकुर्यात्
जगत्रयं ॥ ४ ॥ गृह्णित्वा साहदेवितु ॥ लोशुकं तु कारयेत् ॥
तां बुलेदत्तत चूर्णं ॥ सर्वलोकवशंकरं ॥ ५ ॥ रोचनं सह
देविन्यां तिलकं लोकवशंकरं ॥ गृह्णित्वा दुर्वरमूलं च ॥
ललाटे तीलकं बुतं ॥ ६ ॥ प्रियोन्नवति सर्वेषां ॥ दृष्टमात्रे
न संशय ॥ तां बु - लेन प्रदातव्यं ॥ सर्वलोकवशंकरं ॥ ७ ॥
देवदालीचसिद्धार्थं ॥ गृहीत्वा कारयतु बुधां ॥ मुखे
निक्षिप्ये ॥ सर्वेषां ॥ सर्वलोकवशं कुस्वा ॥ ८ ॥ कुंकुमंतग

रंकुष्टहरितालमन्त्रसीतं॥अनामिकायारक्तनसर्वलो
कवशंकरं॥९॥गोशेचनमयंत्रं॥प्रियंगुस्तुवचंदनं॥
यकिक्तयाजयेत्संत्रं॥सर्वलोकवशंकरं॥१०॥
गृहिलाखेतुंजायां॥ढायाशुक्रंतुकारयेत्॥कपिला
पयसाईनं॥तिलकं^कलौवशंकरं॥११॥तन्मूल
पत्रतांबुले॥सर्वलोकवशंकरं॥तन्मूललेपयत्
देहे॥सर्वलोकवशंकरं॥१२॥श्वेतदुर्वागृहिला
तु॥कपिलादुग्धपेसयेत्॥लेपमात्रशरीरानां॥सर्व

॥९॥

लोकवशंकरं॥१३॥श्वेतार्कगृहिलातु॥ढायाशु
क्रंतुकारयेत्॥कपिलापयसाईनं॥तिलकंसर्वव
शंकरं॥१४॥कुमारिकंदमादाय॥विजयावीजसंयु
तं॥तिलकंक्रियतेनाले॥सर्वलोकवशंकरं॥१५॥
हरीतालिअश्वगंधं॥सिंदूरंकरदलिरसं॥तिलकं
क्रियतेनाले॥सर्वलोकवशंकरं॥१६॥अपामा
र्गस्यवीजानी॥ढायाशुक्रंतुकारयेत्॥लेपमात्रश
रीरानां॥सर्वलोकवशंकरं॥१७॥हरीतालंबंवल

कुरेलेपनं कल्पा ॥ निरेवत्तद्वरनामके ॥ ७ ॥ उलंघेवसमाया
तिप्रानैरपि धनेरपि ॥ अस्मेकस्मेनदीप्तिं ॥ देवानामपि दुर्ल
भं ॥ ८ ॥ ब्रह्मदंहीचितात्रसं ॥ यस्यागेनिह्विपेतनय ॥ व
षित्रवतिसानारि ॥ नान्यथाशं करोदितं ॥ ९ ॥ पुगिफलम
हिल्लातु ॥ चंद्रवारेयुगेमृगे ॥ खरु कंवीर्यसंयुक्तं ॥ तांबुले
नकारयत् ॥ १० ॥ तांबुलरसमध्येच ॥ पिष्ट्वातालमनंशि
ला ॥ नोमेतुतिलकं कल्पा ॥ सत्यनारी वशां नवेत् ॥ ११ ॥
सिंदुरकदलिकंदं ॥ पषयत् गुरुवासे ॥ अनेन तिलकं क

मर्दयत् सुधी ॥ १७ ॥ सुखेन वतिप्रमदात्रं ॥ पादौ नवति लो
पमो ॥ प्रियो नवति सर्वेषां ॥ छिद्रुगजकुलेषु च ॥ १८ ॥ गोरे
ननपद्मपत्रं ॥ पषयत् तिलकं कल्पा ॥ सनिवारं कृतियोगे ॥
॥ सि नवति सास्त्रिया ॥ १९ ॥ २ ॥ हिल्लामालतिपुष्प ॥ यत्
यत्सूत्रेन वर्तिका ॥ नृगुबारे नरकपाले ॥ यरंडितलकज्जले
२० ॥ कज्जलेचां जयेत्त्रेवं दृष्टीमात्रवशां नवेत् ॥ मंत्र ॥ ईं न
गोकहादेवी अमु किमेवशां कुरु कुरु स्वाहा ॥ २० ॥ जपं
अथ पुरुषवशिकरणं ॥ गोरेचनं यो निरक्तं ॥ कदलीरस

॥१२॥

संयुतां हे निस्ततिलकं लवा ॥ पतिवस्य करं परं ॥ १ ॥
पंचांगं द्वादिमीव्येष्टि स्वतर्प परु युतं यत्र लवयति
दास्यं करेति चंद्रमगा ॥ २ ॥ मालति पुष्पसंयुक्तं ॥ क
टुतैले सुपाचितं ॥ तया निस्त्रगा नारी ततो महायते
पति ॥ ३ ॥ जोमे सुपुंगि फलं मुक्तं ॥ प्रातरविष्टसम
हरेत् ॥ खं कं जल प्रहाल्य ॥ तां वुत्ते पतिदापयेत् ॥
॥ ४ ॥ लवं गं नग जिह्वा च ॥ खाने पाने प्रदापयेत् ॥ प
तिवस्यं करं सत्यं ॥ सदादा सत्वजायते ॥ ५ ॥ मंत्रं ॥

नमो महायक्त निपतिवस्यं कुरु कुरु स्वाहा ॥ १ ॥
अथ राजवश्यं ॥ कुंकुमं चंदने चैव ॥ करस्स तुल
सिदलं ॥ मवां ह्रीरे न तिलकं ॥ राजवश्यं करं परं ॥ १ ॥
करे सुदर्शनं मूलं ॥ च ध्वं ॥ राजप्रियो न वेत् ॥ सिंकि मु
ने हरेत्यं ने वध्वा वध्वा त्रयो प्रियो ॥ २ ॥ हरीतालं न
अगधं ॥ करस्सं मनः शीलं ॥ अजा ह्रीरे न तिलकं
॥ राजवश्यं करं परं ॥ ३ ॥ गृह्णित्वा सुदर्शनं मूलं ॥ पुष्पन
न क्षेत्रे विवासे ॥ करस्स तुल सिपत्रे ॥ पेपयेत लेष

॥१३॥

नाशिके ॥ ४ ॥ विष्णुकांततानिबीजानी ॥ तैलप्रज्वाल
दीपके ॥ कज्जलं पातयेत् रथौ ॥ त्राशी पूर्यसिमाहि
ता ॥ ५ ॥ कज्जलं चांजयतेनेत्रे ॥ राजवशंकरं परं ॥ त्रिको
वर्तिनवेत् वस्य ॥ अन्यत्रोक्तस्य का कथा ॥ ६ ॥ अत्रपाम
गस्य बीजानी ॥ गृहिता पुष्पनास्करे ॥ खानेपाने प्रदात
व्य ॥ राजवशंकरं परं ॥ ७ ॥ मंत्र ॥ उतमोऽनास्कराय त्रैले
व्यमात्मनेऽमुकमहिपती मेव समनेऽकुरु कुरु स्वाहा ॥ ९
अथ अकर्षणं ॥ अकर्षणविधिः ॥ वदे ॥ श्रुत्वा सिद्धि

प्रयत्नतः ॥ राजा प्रजासर्वेषां ॥ सत्यत्रकर्षणं नयेत् ॥
कक्षधत्तपत्रावि ॥ सस्येवनसमन्वितं ॥ मूर्धपत्रे लिखे
तमंत्रं ॥ श्वेतकरवीरलेखने ॥ शयस्यनामलिखेत् मध्ये
वदिरां गारेन तापयेत् ॥ मंत्रतयोजनमायाति ॥ नान्यथा
शंकरेदितं ॥ शास्त्रनामिकाधारकेन ॥ लिख्यते मंत्र
मूर्जकं ॥ अत्रस्य मध्ये लिखेत् नाम ॥ मधुमध्ये बनिहिये
त ॥ तदा अकर्षणं यांति ॥ सिद्धियोगमुदाहृतं ॥ अत्र
मिकस्येनदातव्यं ॥ नान्यथा शंकरेदितं ॥ पा। नर

कपालेलिखेत् मंत्रं ॥ गेरोवनसन्वितं ॥ तापयत् खदि
 रंगारे ॥ त्रिसंध्यानुप्रयत्नतः ॥ ६ ॥ उर्वसिमपिन्त्रयांति
 नान्यथाशंकरेदितं ॥ मंत्रं ॥ ७ ॥ उर्नमोन्नादिपुरुषाय
 न्त्रमुकं न्त्रकं न्त्रकपर्नं कुरु कुरु स्वाहा ॥ १० ॥ जपविधि
 समाप्तं ॥ न्त्रथं इन्द्रजालं ॥ इन्द्रजालं विना रक्षा ॥ न करेति
 निश्चितं ॥ रक्षमात्रमहामंत्रं ॥ सर्वसिद्धिप्रदायकं ॥ ११ ॥
 उर्नमोनायनाय विश्वं नराय इन्द्रजालकवतुककाम्प
 नीदत्र्यपदत्र्यस्वाहा ॥ १० ॥ जपित्वा सिद्धिं रक्षंति

न्त्रथं न्त्रग्निस्तं न्नं ॥ श्वरोवाच ॥ न्त्रथातः संप्रवक्षा
 भी न्त्रग्निस्तं न्नमुत्तमं ॥ न्त्रसैकसै नदाव्यं ॥ नान्यथा
 शंकरेदितं ॥ ११ ॥ वशा गृह्णित्वा मंडुकं ॥ कुमारीरसयोजये
 त् ॥ लेपमात्रशरीरानां ॥ न्त्रग्निस्तं वप्रजायते ॥ १२ ॥
 न्त्रकंदुग्धगृह्णित्वा तु ॥ कुमारीरसयोजयेत् ॥ लेपमात्र
 शरीरानां ॥ न्त्रग्निस्तं वप्रजायते ॥ ३ ॥ कर्दलिरसमादा
 ये ॥ कुमारीरसयोजयेत् ॥ लेपमात्रशरीरानां ॥ न्त्रग्निस्तं
 वप्रजायते ॥ ४ ॥ कुमारीकंदमादाया ॥ कर्दलिकंदसंयुतं

लेपमात्रशरीरानां॥अग्निस्तंनप्रजायते॥५॥पीपलिमी
 रचंशुंति॥चूर्णयित्वाततःपुनः॥दिष्मगोरोनरोरूखानवं
 क्कदैद्यनेक्कचित्॥७॥कुमारीसत्रंखस्य॥लिप्तदे
 हेनदह्यते॥अज्यंशंकरापित्वा॥चननागरंतथा॥
 तप्तलोहलिपेतपश्चात्॥नवक्रदस्यतेक्कचित्॥अ
 स्तंनययोननान्यथाशंकरोदितं॥८॥नमोन्नगव
 तेअग्निरूपायममशरीरेस्तंनंकरुकरुस्वाहा॥
 अष्टोत्तारातंजपेत्सिद्धिं॥१०८॥इतिपटल॥४

अथअसंनस्तंनं॥चर्मकारस्यकुंकानी॥मूलेग्राह्या
 तथाएजं॥चांडालिरुधिस्संयुक्तं॥यस्यांगेतानिनिहि
 पेत॥९॥तस्यस्थाननेवेत्स्तंनं॥सिद्धियोगमुदाहृतं॥
 अश्लैकसेनदातव्यं॥नान्यथाशंकरोदितं॥२॥
 श्वेतगुंजाफलक्षिप्तं॥नरकपालेतुमृत्तिका॥लिखित्वा
 तुडुगपस्य॥वृक्षीवेततदा॥तस्यशाखालताग्राह्या॥
 यस्यांगेनिहीपेत॥तस्यस्थानेनेवेत्स्तंनं॥सिद्धियो
 गमुदाहृतं॥१॥धाम्नाग्निगृहित्वातु॥लवनंहोमका

कारयत् ॥ यस्य नाम न वेत् स्तं न ॥ सिद्धियोगमुदाहृत ॥ ५
 मंत्र ॥ ॐ नमो दिगंबरयन्त्रमुकं च सनं स्तं नं कुरु कुरु
 स्वाहा ॥ १०८ ॥ अथ ॥ इति पंचमोऽपटलः ॥ अथ बुद्धिस्तं
 न ॥ उच्चु विष्टा गृह्णित्वानु ॥ लाया शुकंतु कारयत्
 तां वुले रिदात्तव्यं ॥ बुद्धिस्तं न न मुत्तमं ॥ १ ॥ नृगरजरसो
 नाव्य सिद्धार्थं श्वेतनामकं ॥ यन्निस्तु तिलकं कृत्वा ॥ बु
 द्धिस्तं न न मुत्तमं ॥ २ ॥ करे सूदृशं निमूलकं ॥ सहदेवित्र
 पामार्गं ॥ त्वा हं चैव विनिहितं ॥ तिलकं सर्वनुतानं

बुद्धिस्तं न न कारकं ॥ ३ ॥ मंत्र ॥ ॐ नमो नमवते न प्रवधुताप
 शत्रुनां बुद्धिस्तं न न कुरु कुरु स्वाहा ॥ १०८ ॥ अथ शस्त्र
 स्तं न न ॥ पुष्याकेन समुपस ॥ विद्युक्रांता निमूलकं ॥ व
 क्रे शिषिधार्थं ॥ शत्रुसंहारणं ॥ १ ॥ वध्रातुव्याघ्रमु
 पाल ॥ चोरशत्रुनयं हरेत् ॥ जातिमूलमुखे लिप्तं ॥ श
 स्त्रं स्तं न न मुत्तमं ॥ २ ॥ करे सूदृशं निमूलकं ॥ वधास्ते न
 न शस्त्रकं ॥ केतकी मस्तके तेन ॥ ताडमुलमुखे स्थि
 तं ॥ ३ ॥ खर्जुरिक्वसे हस्ते ॥ खड्गस्ते न न जायते ॥ यत्तानि

त्रिनिमूलानि ॥ चूर्णित्वा हि धृतपिवेत् ॥ १४ ॥ अहो
 एत्रेहते शस्त्रे ॥ यावत्जीवनवधते ॥ आयांतशेकस्त्रेह
 समुत्तेहनिवारयत् ॥ १५ ॥

गृह्णित्वा पुष्पनक्षत्रे ॥ अप्रपामागस्य मूलकं ॥ लेपमात्र
 शरीरानां ॥ सर्वशस्त्रनिवारणं ॥ १६ ॥ खर्जुरी मूलमध्यस्ता
 कंठवधश्चकेतकि ॥ नुजवंधस्थितं चार्कं ॥ सर्वशस्त्र
 निवारणं ॥ १७ ॥ पुष्पनक्षत्रे गुंजायां ॥ मूलमुधृत्ये धारयत् ॥
 हस्तकांडत्रयं नास्ति ॥ संग्रामे च कदाचन ॥ १८ ॥ गृह्णित्वा
 रविवारे तु ॥ विल्वपत्रानिकोमले ॥ पिष्ट्वा विश्वासमंसार्धं
 शस्त्रस्तंजनलेपने ॥ १९ ॥ मंत्रा ॥ अहो कुंजकर्णमहारा
 कैसकैकसिगर्भसंयुतं परसैन्यस्तंजनमहाज्ञानवान् रूई

पाफट्स्वाहा ॥ १०८ ॥ अथ शस्त्रलेपनं ॥ विष्णुपुतानि
 बीजानि ॥ मंत्रनावेन ग्रह्यते ॥ ततैलं ग्राह्यते शस्त्र
 विषं चैव समन्वितं ॥ १ ॥ भद्राततैलसंयुक्तं ॥ अहिके
 नसमन्वितं ॥ खरमुत्रसंयुक्तं ॥ धतूरं बीजचूर्णकं ॥
 २ ॥ तालकं चैव संयुक्तं ॥ मनसिलं च ० गंधकं ॥ महाति
 त्रनवेत् शस्त्रं ॥ कटिकं क्रियते नरा ॥ ३ ॥ पंचवंकप्रमा
 नानि ॥ शस्त्रलेपंतु कारयेत् ॥ रणेदारुणशस्त्राह ॥
 खं रुखं च कारयेत् ॥ ४ ॥ पलायंते शस्त्रदृष्ट्या ॥ यथा

पुध्यसुकारतां ॥ वस्त्रनवतिशस्त्रं च ॥ नम्रयं विद्यते क
 वित् ॥ ५ ॥ मंत्रं ॥ नैतमो विक्रालरूपाय महावलरामाय
 अमुकस्य नृजवलबंधयबंधयदृष्टिस्तं नयस्तं नयन्त्रं
 गानि धूनिय धूनिय पातय पातय ॥ इह स्वाहा ॥ १०८ ॥ अ
 थ शैलं नमं ॥ मंत्रनावेन गृह्णीयात् ॥ स्वतगुंजा विधा
 नकं ॥ निखनं च स्मृत्ताने च ॥ यात्रां तस्येदापयत् ॥
 १ ॥ आष्टौ च योगिनीयुजा ॥ रौद्रमोहश्वरी तथा ॥
 वाराहिनारसिंही च कुमारिका ॥ २ ॥ लक्ष्मी ब्राह्मि

१९॥

चपुजयामिगनेशवटुकंतथा॥द्वित्रपालतथापुजा
यतानिस्तत्रर्षति॥३॥पृथक्प्रथक्वलिदत्वा
दशानामविनामता॥मांघमयंतथापुष्पंधूपंदीपा
लीक्रमात्॥४॥यस्मैकसेनदातव्यंनान्यथाशंक
रेदितं॥मंत्रा॥ॐ नमो कालयत्री त्रिभुलधारिणी मम
शत्रुशैत्यस्तं नं कुरु स्वाहा॥१०८॥अथशैत्यप
लायनं॥नोमवारेयहिल्लातुगाकाकोल्हस्यपद्विया
सुर्यपत्रलिखेतमंत्रं॥१०९॥^मयस्यनासमन्वितं॥१॥

गारेवनेनगलेवध्वा॥कोलुकस्यपद्वया॥सेनानिसत्र
मुखंगढत्॥नान्यथाशंकरेदितं॥२॥शुभमात्रेशैत्य
मध्ये॥पत्नीयतेचनिश्चितं॥रजाप्रजादिश्चनान्यत्र
यात्रीतस्त्वरेण॥३॥मंत्रा॥ॐ नमो नयंकरयखड्गदाधा
रिनेममशत्रुपलायनं कुरु स्वाहा॥१०८॥अथातजपा
त्सिद्धि॥अशानेतुलिखेतमंत्रं॥मृत्यकापात्रमध्यता
रिपुनामसमायुक्तं॥निलसूत्रेनबंधनं॥गताकुडेवि
निहितो॥पानिनीपरिधैपते॥स्तंनं कुरुते शैत्यं सिद्धि

योगमुदाहृतं ॥ ३ ॥ गोमहिशादिभु ॥ उष्ट्रस्यास्थिच
 त्त्विद्धु निखनेतश्चतलेध्रुवं ॥ गोमहिस्यादिस्तंन ॥
 सिद्धियोगमुदाहृतं ॥ ३ ॥ मनुजस्तंनं ॥ गृहिवार
 जश्वलावस्त्रं ॥ गोरेव न समन्वितं ॥ तस्य नाम लिखेत
 सद्यस्तंनं कारकं ॥ ४ ॥ स्तंन ॥ र्षि ह्यमादाय ॥
 स्तंनानां गरसंपुटे ॥ स्थापयेत्वन मध्येव ॥ मेघस्तं
 नं करं जवेत् ॥ ५ ॥ निद्रास्तंनं ॥ मूल गृहिला मधु
 कं पिष्ट्वा न स समाकरेत् ॥ निद्रास्तंनं नवेत्सि

मुद्रयं नैवनाधितं ॥ ६ ॥ जलस्तंनं ॥ पद्मकं त्यजयत्
 वं ॥ ७ ॥ सूक्ष्मचूर्णं तु कारयेत् ॥ वापी कूपतडाकादि
 निक्षिपेत्वं धनं जले ॥ ७ ॥ नैमो न गवते रुद्राय न्प्रमु
 कस्तंनं ॥ सर्वत्र प्रथकनाम जलस्तंनं कुरु स्वाहा ॥
 ॥ १०८ ॥ सिद्धि ॥ गर्जस्तंनं ॥ धतुरं मुलं कं विवधा ॥ ग
 र्जस्तंनं कं परं ॥ सिद्धार्थं मूलं सिरसि वधा ॥ कांतर
 मेक्तया ॥ न गर्जधारयत् स्वस्वी मुक्तो न लभे वेत्पुना ॥
 २ ॥ धतुरं मुलं च्युर्न तुषे निस्पृगं र्जस्थं नं ॥ तंडुलिमु

स्थः

लतायेन दातव्यं तं ^ल ~~दु~~ वारिण्य ॥ ३ ॥ धूपितयो निरंध्रेन
 निवकाष्टेन यूकित्ता ॥ चतुर्तत्र गर्भदुःखविनिर्जिति ॥ ४ ॥
 त्रेण मोत्र गवते रुद्राय गार्भस्तं भनं क्रु र्स्वाहा ॥ १८ ॥
 जपे सिद्धि ॥ इति श्रीरतात्रेयतंत्रेन ईश्वरदात्रयसंवादे स्तंभन
 नाम चतुर्थपटलः ॥

अधुना तालपंचांगं ॥ वेष्टितं कनकं तथा ॥ दृष्टिमात्रे दृष्टि
 वयं ॥ नान्यथा शंकरे दितं ॥ १ ॥ उद्धृते त्वीजकाष्पासिं ॥ प्र
 ज्वालेय रं रुतैलके ॥ तद्द्विज्वालयेत् शत्रौ ॥ सर्पचदृष्टते ध्रु
 वं ॥ २ ॥ वृश्चिकमुखमधे च ॥ कापसिबीजनिक्षिपेत् ॥ तद्द्वि
 ज्वालयत् शत्रौ ॥ वृश्चिकं भवति ध्रुवं ॥ ३ ॥ कर्पासस्य विजा
 नि ॥ नकुलमुखे निक्षिपेत् ॥ रविवारे त्रुतं योगनान्यथा
 शंकरे दितं ॥ ४ ॥ तद्द्विज्वालयत् साधो ॥ नकुलेन
 वति ध्रुवं ॥ यरंडितैल यद्विपं ॥ श्मिपु- ^{व्या} हिकं चूका ॥ ७ ॥

२२

॥मंडुककवचयादिपे॥सर्पपस्यत्सर्पवित॥दृ
द्यक्र कलायस्य॥गृह्येतविधिपूर्वकं॥७॥

ताडपत्रेन

क्रकलस्यकपालेन॥धृतेनास्त
कञ्जले॥तेननेत्रञ्जनेरुत्वा॥एत्रोपठतिपुस्तकं
१०॥नद्याततैल^{मा}दाय॥लेपयत्एत्रसेवता॥निहि
स्रंजलमध्यव॥तत्तृणात्मीनजीवितं॥११॥चंद्रवा
स्वनिहिष्येमुखेमारनिश्चितं॥जाययन्तेमुखयरुंड॥

मुखेदृष्ट्वाविशालकं॥१२॥गृह्णित्वाञ्जंकोलवीजं॥
एविवारेतिनिश्चितं॥शृणुसिद्धमहायोगि॥वीजानां
कल्पमुत्तमं॥अंकोलवीजानीनिहिष्ये॥गुरुवारोमु
खेगजे॥मंत्रसिंच्यनिहिष्येत्॥नित्यंयावत्तृद्विफले
भवेत्॥१३॥त्रिलोहेवेष्टितंरुत्वा॥यकवीजंमुखेस्थि
तं॥मृतमातंगवीर्यवत्॥वायूत्तल्पपराक्रम॥१४॥द
शहेमंदशंताम्र॥षोडशंरूप्यनागकं॥लेखत्रंखेत्रि
लोहस्य॥ज्ञातव्यासर्वकर्माणि॥१५॥हयमुखेचतद्वि

जं॥ रविवारे मुखे द्धिपेत॥ जायते सफला वृक्षा॥
 तद्विजगृहेतेषुनाः॥ १८॥ त्रिलोहवेष्टितं दत्त्वा॥ मुखम
 ध्यचधारयत्॥ महाबलमहातेज॥ जायते चतुरंगम॥
 ॥ १९॥ वृषमुखेतुलं विजं॥ निक्षिपेत्सूत्रिनिश्चितं॥
 तद्विजमुखमध्ये च॥ त्रिलोहं नवेष्टयत्कृवं॥ महाव
 लोमहातेजो॥ जायते वृषमश्वय॥ १९॥ मृगमुखेतु
 द्विजं निक्षिपेत्तुलं कृवं॥ त्रिलोहवेष्टितं विजं॥
 मृगराजसमानवेत्॥ तद्विजं सिंहमुखे च निक्षिपेत्तु मही

तले॥ २१॥ त्रिलोहवेष्टितं विजं॥ मुखे मध्यचधारीतिं॥
 महाबलमहातेजो॥ जायते सिंह रूपके॥ २२॥ स्वा
 नमुखे॥ स्वानुभवेत्॥ मयुरमुखे मयुरभवत्॥ यानिका
 निजंगमजीवमुखे द्धिपेतत्तु रूपं नवति॥ १९॥ ककलासस्य
 रक्तेन॥ कार्पासार्थतुलेपयेत्॥ धारयं च गृह्णामुद्धि॥ गृह
 ण्णदत्तं तेजने॥ २१॥ ~~विजं~~॥ खंजरीठसजिवंतु॥ गृ
 हित्वा फालगुने द्धिपेत॥ पंजरे रक्षयेत्तथावत्॥ त्राडपदं
 लचेत्॥ २६॥ अद्वयं जायते सत्यं॥ नेत्रेनापि नद्वयति

२४

करेन च शिखा ग्राह्या ॥ त्रिलोह न तु वेष्टयेत् ॥ २७ ॥ गुटिका
कामुख मध्ये स्ता ॥ अष्टदशोत्रवति ध्रुवं ॥ अश्लोक स्मै न दा
तव्यं ॥ वै रिनां च न दृश्यते ॥ ३० ॥ अंको लस्य विजानी ॥ तै
लं ग्राह्यते पुनः ॥ धूपं दत्त्वा तु त्तैलं ॥ सर्वसिद्धिप्रदायकं
॥ ३१ ॥ पञ्चविंशतु यत्तैलं ॥ सहिषे च वडागके ॥ तत्कृणु
त जायते श्रव्यं ॥ तत्कृणु लक मलोद्भवं ॥ ३२ ॥ त्तैल
अत्र विजेतु ॥ निक्षिपेत् विंदुमात्रकं ॥ जायते सफला
हृदा नान्यथा शंकरे दितं ॥ ३३ ॥ घानिका निच विजा

नी ॥ अंको लतैल मर्दयत् ॥ सफला जायते रुक्मा ॥ सि
द्धियोगमुदाहृता ॥ ३४ ॥ सर्पमुखे विंदुमात्रेण ॥ तैलनि
क्षिपेत् यदि ॥ एकमासमेवेज्जिवा ॥ नान्यथा शंकरे दि
तं ॥ ३५ ॥ वृत्राकाले मयोरंतु ॥ मुंचकिटके सहजो जने
तत्विष्टागे मयं युतं ॥ मृत्तिका संयुतं तथा ॥ ३६ ॥ लेप
यत् देहसर्वांगं ॥ खंडखंड प्रजायते ॥ लोके भावति अश्र
यं ॥ महाकुवतुक कवतुकै ॥ ३७ ॥ मयोरतुलसिलताकं
जेजुते दिनसप्तकं ॥ तत्विष्टालिय यत्तनुते ॥ अष्टदशं

वतिः क्रवं ॥ ३८ ॥ खेतदुर्वहरीतलेश्व ॥ हरीद्रतिप्रपेधय
 * त ॥ लिप्तादिहं च पुरुषाय ॥ वक्षीद्वा दशवरे ॥ ४६ ॥
 . . यस्य नाम सकलं मंत्रं ॥ नृकपाले लिखतः शनी ॥
 नो मे वितायानिदिप्ते ॥ पिशाचान्नवतिः क्रवं ॥ ४७ ॥
 उद्युविद्या गृह्णित्वा तु ॥ यरुडितैलपेषयेत् ॥ यस्यांगे नि
 दित्त्विंदु ॥ पिशाचो जायते क्रवं ॥ ४८ ॥ मोतु लिंगस्य
 विलेन ॥ तैलग्रह्याप्रयत्नत ॥ लेपयत्तामपात्रेण ॥ मध्य
 नेव विलोकयेत् ॥ ४९ ॥ रघुसहितः आकाशं ॥ दृश्यते

नास्करे क्रवं ॥ विनामंत्रेण सिद्धिश्च ॥ सिद्धियोगमुदाहृतं ॥
 ५० ॥ वरहक्रांतिकामूलं ॥ सिद्धार्थसहलोकितं ॥ मुखे हि
 सलोकानां ॥ दृष्टिवंधकरसलं ॥ ५१ ॥ रुद्रसूर्यगृह्णित्वा तु
 रुद्रदृष्टिककंटकं ॥ क्रकलारक्तसंयुक्तं ॥ शुष्क
 चुण्टुकारयत् ॥ ५२ ॥ यस्यांगे निदिपेत् चूर्णं ॥ स
 द्योयं तियमालयं ॥ विनामंत्रेण सिद्धिः स्यात् ॥ सि
 द्धियोगमुदाहृतं ॥ ५३ ॥ नोमवारे गृह्णित्वा तु ॥ मृत्ति
 कात्प्ररिभूयत् ॥ त्रिकलाचमुखे हि द्वा ॥ कंठकेट्ट

रुबंधनं ॥५६॥ मुत्रबंधनेवेतस्य ॥ उधृतेचनेवेतसुखि
 विनामंत्रेणसिद्धिस्यात् ॥ सिद्धियोगमुदाहृते ॥५७॥
 सिंदुरगंधकंतालं ॥ समं पीष्टमनःसिलां ॥ तच्चिप्ता
 वस्त्रं अग्निं ० च ॥ चंद्रमादृश्यते ध्रुवं ॥ ५८ ॥ केादंबं
 व्रनमादाय ॥ कपाशंसेवयेत तथा ॥ वर्तिलवाजले
 तैले ॥ कज्जलेपातयत्तिसि ॥ कज्जलं च जयत्नेत्रे ॥
 दृश्यते च तारकं ॥ गोमुत्रेण प्रहाल्य ॥ दृश्यते च दृश्यते च तार
 रकं ॥ ६० ॥ लक्ष्मि र क चूणेनि ॥ अंजयत्यास्वादिन

स्यति ॥ तत्रे प्रहालिता च ह्यु ॥ स्वठं नवतिघाटका
 दृ ॥ अश्वस्थिकिलमश्वीन्यां ॥ कुर्यात्सप्तगुलंत
 था ॥ निखेनेत्त्रश्वशालायां ॥ माण्येवघोटकं ॥ ६२ ॥
 गृह्णित्वा मृत्तिकाकूं ॥ कर्दूलि र संयुते ॥ ताम्रपात्रे लिप
 त्यन ॥ जायते रूप्यनाजं ॥ ६३ ॥ ककले अंशुमादाय ॥ ति
 देन पारदं क्षिपेत् ॥ सन्मुखेनास्करे लता ॥ अर्कसंगठ
 ति ध्रुवं ॥ ६४ ॥ अर्कहीरवटहीर ॥ देवरससंनवं ॥ गृह्णित्वा
 पात्रकं लिप्त्वा ॥ जलपूणे कशेति स्या ॥ ६५ ॥ दुग्धं सजाय

तेतत्र ॥ महाकवतुककवतुकं ॥ पत्रंगृहीताश्वेत
 गुंजाप्रथमं नरं भवत् ॥ ६६ ॥ पश्चात् मृत्तिका युक्तं
 रत्रे लत्वा तु कवतुकवतुकं ॥ अंकोलते लक्ष्मिं
 गो ॥ दृश्यते ररुसादिवत् ॥ पलायते नरा सर्वे ॥ पसु
 पद्मामृगादय ॥ ६७ ॥ अंकोलते लक्ष्मिं ॥ प्रज्वालीते
 नरा ॥ रौद्रदृश्यते त्रिभूता ॥ खेव एव महितले ॥ ६८ ॥
 अंकोलते लक्ष्मिं ॥ दृष्ट्या निवका निव ॥ दृष्टिता
 मूर्धितान् वैव ॥ पतंति च महितले ॥ ७० ॥ रणे दारुणश

ल्लोघ ॥ दृश्यते वपलायनं ॥ नरादि सर्वजीवानां ॥ नाना
 धातुं करोति ॥ ७१ ॥ त्रिदिने भोजनं दत्त्वा ॥ तिलसर्षप
 संयुतं ॥ तन्मुक्त्वा लयत् दीप ॥ मस्तके कवतुकदृश्य
 ते ॥ ७२ ॥ नरकपालेरविवा ॥ तंडुलेपय संयुते ॥ लया
 शुष्कं चूर्णं कृत्वा ॥ खानेयाने च दापयते ॥ ७३ ॥ एवं जीव
 क्जाति ॥ नारिवा पुरुषो यदि ॥ अदृश्यते ॥ त्रेपादास्य
 तां यांति ॥ प्राण्ये रपि धनै रपि ॥ ७४ ॥ मंडुकं द्वयसंयु
 त्वा ॥ यकनारीवरे नरा ॥ द्वितियं मुखमध्ये च ॥ मुद्रास्य

वर्णप्रदियते ॥ ७५ ॥ स्मशाने गर्तकूडे च ॥ निहिष्ठान्
 तले क्रवं ॥ युग्मसव्या चिता व्यामे ॥ चिता पूर्वमददिने
 ७६ ॥ यकादशे दिनं यावत्तु गंधकं धूपनित्यम् ॥ त
 दिनयसह गृह्णित्वा तु ॥ मुद्रिका ग्राह्या यावतः ॥ ७७ ॥
 युग्मसंज्ञा मुद्रिका तु ॥ त्रिलोहनवेष्टिता ॥ कुरुदहि
 ने वाङ्मूले ॥ कंठस्थाने विषेशता ॥ ७८ ॥ पुरुषसं
 ज्ञा मुद्रिका च ॥ संसारे दियते तथा ॥ व्यापारे तस्य
 कृत्वा तु ॥ यथेच्छं सुखमाप्नुयात् ॥ ७९ ॥ ह्यमा

ब्रह्मस्तमध्ये ॥ अगळति नशंशाय ॥ यावत्जवति नरो
 त्यं ॥ तावत्कवतुककवतुकं ॥ ८० ॥ युग्मसंज्ञाश्मेससं
 सिद्धियोगमुदाहृतं ॥ रविवारे गृह्णित्वा तु ॥ मारजारन
 लसंज्ञता ॥ ८१ ॥ यस्य वस्तु निहिष्ठे पदस्तु ॥ सावस्तु
 वर्षमानं ॥ तालकतक्रपिष्टेन ॥ मृत्तिका युक्तं पुतले
 ८२ ॥ निखने तर्हभूमौ ॥ कलहेनाशनं परं ॥ सिद्धि
 कं गतुसग्राह्यं ॥ नवमी पंचमी हता ॥ ८३ ॥ शाने दिने
 निखने द्वारे ॥ कलहं नवति नित्यम् ॥ शाने वा बुध

२५

वारेवा ॥ क्रकलाग्रस्यप्रयत्नता ॥ शत्रुमुत्रकरेत्तत्र ॥
निक्षिपेत्निखनेत्तत्रुवि ॥ मुत्रबंधनेवेत्तस्य ॥ उध
त्येचसुखिनेवेत् ॥ ८५ ॥ नपुंसकनेवेत्तस्य ॥ नान्य
थाशंके रोदितं ॥ चटकंमैथुनंयस्य ॥ निवारणं क
रोतिव ॥ ८६ ॥ तालद्वयग्रथीमुत्रेण ॥ दियतेकवा
तुकंमहतं ॥ क्रकलासहरक्तेन ॥ लिपितंमुत्रर
थीकं ॥ ८७ ॥ अगठंतिमहारूपं ॥ परचारीनीमध्ये
गे ॥ ग्रथीस्कुलीतायोनि ॥ वीर्यश्रोणिततत्फलं ॥ ८८

विनामंत्रेणसिधंति ॥ सिद्धियोगमुदाहृतं ॥ ग्रहिला
विजयावीजं ॥ पक्कतैलानीपातयेत् ॥ ८९ ॥ तैलत्रहि
फनंचविशं ॥ जातिफलंतथा ॥ धतुरविजृण्णंति ॥
ग्रहिलातुससमे ॥ ९० ॥ नखतेजतैलेन ॥ सर्वत्रिव
षधपपयत् ॥ अष्टयामंयूतेतंत्रंमहाकवतुकं ॥ ९१
ततैलवीडमंत्रेण ॥ लिंगेलेपनकारयत् ॥ नोगर
नह्वाति ॥ मुत्रकोशमजायते ॥ ९२ ॥ दृढदीर्घत्रि
संति ॥ सिद्धियोगमुदाहृतं ॥ रविवारेग्रहिलातु

मृत्तिकाभांडसन्मुखं ॥ ९३ ॥ तस्यमध्येस्थितं कल
 अकविजनवांगुलं ॥ खेतद्रवसिमायुक्ता ॥ अ
 धमसिलं ॥ ९४ ॥ तांबुलसंयुतकला ॥ तुल्ये
 यैवच ॥ अत्रपामार्गपत्रसंयुक्तं ॥ धात्रिपत्रत
 च ॥ ९५ ॥ वटपत्रतयामध्ये ॥ घृतमिष्टानु
 कं ॥ मुखवस्त्रेनवेष्टे ॥ निखनेत्सस्यमधगे
 तस्योपरिसूर्यपत्रे ॥ पंचदशलिखेत्शमि ॥
 लभामृगाद्यामुशा ॥ शृंगालाकीटकातथा ॥

पशुपंखिनएवोर ॥ किलनेजायतेतदा ॥ वसंधरा
 सस्यपूर्णनिविघ्नं सर्वश्रयते ॥ ९८ ॥ यस्मैकस्मै नदा
 तव्यं ॥ नान्यथाशंकरोदितं ॥ गंधकंहरतालं च ॥ गो
 मुत्रेश्विसंयुतं ॥ सूक्ष्मवृण्मयं कला ॥ किंचित्
 वहिरनिहिपेत् ॥ विघ्नसर्वपत्नायंते ॥ यथायुद्धेसुका
 रयत् ॥ विनामंत्रेणसिद्धिस्पात् ॥ सिद्धियोगमुदाहृता
 १०० ॥ इंद्रजालमहाविद्या ॥ विधानं सर्वमुत्तमं ॥ यस्मै
 कस्मै नदातव्यं ॥ नान्यथाशंकरोदितं ॥ १०१ ॥ द्वादशपदं ॥

अथ यरुनिमंत्र साधनं ॥ यस्य साधनमा
 त्रेण ॥ नरनां सर्वमनोरथं ॥ अश्वस्थवृहमारुह ॥ जपे
 त्पकाग्रमानसाः ॥ धनदायरुनीनाम ॥ धनमाप्नो
 तिमनवा ॥ ॐ ह्रीं क्लीं श्रीं धनं कुरु स्वाहा ॥ आ
 युते जपं यकाग्रमानसाः ॥ धनदा आयाति विख्या
 तानान्यथाशंकरेदितं ॥ अथ मुत्रयेरुनीपुत्रार्थी
 च यदावापीयरुनी ॥ पुत्रीका वदा ॥ अप्रपूर्वलिभते
 पुत्रे ॥ नान्यथाशंकरेदितं ॥ ॐ ह्रीं क्लीं पुत्रं कुरु स्वाहा ॥

जपत्रयुतं ॥ वटवृहसमारुह ॥ जपं यकाग्रमानसाः ॥ महा
 लक्ष्मीयरुनी च ॥ स्त्री एतद्रुनी वसस्यते ॥ ॐ ह्रीं क्लीं भि
 हालक्ष्मी नमः ॥ १०००० ॥ जपेन सिद्धिः ॥ अकमुलेसमारु
 टं ॥ जपं यकाग्रमानसाः ॥ शतो धनामयरु निव ॥ रूपं दिव्यं
 च वांछितं ॥ ३ ॥ ॐ गन्मात्रयनमहा ॥ अमुतं ॥ १०००० ॥
 जपं ॥ ये कलीगमहादेवत्री कालं पूजयेत्सदा ॥ धूपं दत्वा
 जपेत्संत्रं ॥ त्रिसंध्या त्रिसहस्रक ॥ १५ ॥ मासमेकं ततो
 यांति ॥ यरुणी सुरसुंदरी ॥ देवीदारिद्र्यदग्धोहं ॥ तने

नाशकरी भवेत् ॥ २७७ ॥ दत्वा
 र्धप्रनमेत् मंत्री ॥ वितस्तस्वकी मित्तसी ॥ ततो ददा
 मिसा तुष्टा ॥ वितायू चिरजीवित् ॥ २७८ ॥ उँ अग
 ठस्सु सुंदरी स्वाहा ॥ कुंकुमेन समा लेख्य ॥ भूर्जपत्रे
 शुलकना ॥ प्रतिपदा समा सभ्य ॥ पूजा कृत्वा आभ
 तत ॥ २७९ ॥ त्रिसंध्या त्रिसहस्रं तु ॥ मासते पूजिय
 त् निशी ॥ जघात दर्ध एत्र सु ॥ समा गठत्वा यत् ॥
 २८० ॥ दिने दिने सहस्रैकं ॥ प्रसहं परितोषीता ॥

यस्मै कस्मै न दातव्यं ॥ नान्यथा शंकरे दित ॥ २८१ ॥
 अनुरागीनी मैथुन प्रीये स्वाहा ॥ शुक्लपद्मजपलता
 यावद्वृषति चंद्रमा ॥ प्रतिपदा पूर्णमास्यं च ॥ येव
 लक्ष्मणपेत्सु धि ॥ २८२ ॥ अमृतं यक्ष्णीनामा ॥ अमृ
 तं दियते सुधा ॥ यस्मै कस्मै न दातव्यं ॥ अमृतं पीत्वा
 मरे भवेत् ॥ २८३ ॥ उँ कौचं निके हंसः क्लींकी स्वा
 हा ॥ पूर्णमेन्द्रयुतत्वा ॥ कृष्णा कन्या निमंत्रितं ॥
 हस्तपादप्रक्षालयेन ॥ मुंडे वक्त्रे मुत्राशुभं ॥ २८४ ॥

३३॥

त्रैलोक्यमादृशीवार्ता॥ अतादृशीकथ्यतेपलात
कण्ठीशाच्यरुनीनाम॥ नान्यथाशंकरेदि
तं॥ २८५॥ उंचंवेगीनीवरदेस्वाहा॥ शतिपहणी
साधनसमाप्तं॥ अथअतिआहार॥ ईश्वरोवावा॥
बंधकेनाश्रीकृष्णकर्तव्यामभिमंत्रनं॥ पत्रंयुक्तंघृतं
पीष्टा॥ भुक्तेसाधंभोजयत॥ श्रीमसेनवत्॥ २८६
संध्यायांपुष्पदृहस्य॥ कर्तव्यमभिमंत्रनं॥ प्रातपु
ष्यानिसंग्राह्या॥ मालासिरसिधारयत॥ २८७॥

घ्रास्यधारयतकोपिनंयत्र॥ भोजनंश्रीमसेनवत्॥
यस्मेकस्मेनदातव्यं॥ नान्यथाशंकरेदितं॥ २८८
उद्गातपत्रमादाय॥ कपीलामाखनदृप्तं॥ त्वामेवद
यंसंध्या॥ भोजनंश्रीमसेनवत्॥ २८९॥ ग्रहित्वामंत्रि
तंपत्री॥ विप्रितरूपपुठवाण॥ ग्रहित्वादहिणह
स्ते॥ विसह्याहारभोजयत॥ २९०॥ अधरेककलाय
स्य॥ सिखाथानेववद्वयेत्॥ वायुपुखास्वयंसंतुनुं
तेपर्वतं॥ २९१॥ नमोसर्वभूतादिपतयन्प्रशनंशाश

यस्मिन् विज्जामति स्वाहा ॥१००००॥ सीद्धि ॥ अथ
 कालज्ञानं ॥ मृगयोगिमहासिद्ध ॥ दत्तात्रयमहामुने
 प्रनुधानां च हिताथार्या ॥ कालज्ञानं च कथ्यते ॥ ३१८ ॥
 दत्तव्यं गुरुजकाय ॥ न देयं दुष्टमानसे ॥ यस्मै कस्मै न
 दातव्यं नान्यथा शंकरे दितं ॥ ३१९ ॥ न दृष्ट्यानाशिका
 ग्रेण ॥ यत्र न मन दृष्टकं ॥ ग्रावमासांतरे मृत्यु ॥ यदि यांति पि
 तामह ॥ ३२० ॥ न दृष्ट्यां अरुधतियन ॥ ससय रूषिमध
 गा ॥ षड्मासांतरे मृत्यु यदि रूषि शिवरा ॥ ३२१ ॥ र्ना ३४

न काले च समय ॥ मृत्युज्ञान निरि रूयेत ॥ द्विष्टु कंत
 लेतस्य ॥ षण्मासांतरे वेते मृति ॥ ३२२ ॥ बुद्धिज्ञानं त
 याहिनं ॥ विपरितस्य जायते ॥ द्विमासे न वेत मृत्यु ॥ नि
 यमेन नैव शंत्राय ॥ ३२३ ॥ गतिनां लतपादानां ॥ खंडि
 तं खं कितं पदं ॥ मासे मृत्युमवाप्नाति ॥ अथ पक्षविशे
 षत ॥ ३२४ ॥ द्वादशदलवक्रस्य ॥ मृत्युकाल वि वि
 हेता ॥ चक्रादौ माससख्यानि ॥ लिख्येते द्वादशदले ॥
 ३२५ ॥ मेरुपादौ रसयस्थाप्ये ॥ सूर्यदौ गृह लिख्यते ॥

जमनक्षत्रजन्मराशि॥ विदितं जनकालके ॥ ३२६ ॥
 शनिभोमकेतूराङ्कुरासिकां चितकष्टता ॥ अक्षवि
 द्वरासि विद्वकालमृत्युनशंशयः ॥ ३२७ ॥ सूर्यविधेः
 स्तनस्तांपवेधसौख्यंप्रजायते ॥ मात्रयासजिवेच ॥ ध
 नश्रीसुखसंपदा ॥ ३२८ ॥ भृगुवेधेरजलाने ॥ मासेमा
 से विचारयेत् ॥ वर्षद्वादशमासानि ॥ मृत्युकालवदति
 च ॥ ३२९ ॥ अहोरात्रवहतेवापुरेकनासापुटे स्थि
 ता ॥ समत्तरयदाप्रायु ॥ प्रद्वां न मुनिश्वरा ॥ ३३० ॥ ३५

एतौ वंद दिवा सूर्यो मासमेकं निरंतरं ॥ अवेत मृत्युने सा
 स्य ॥ वरसस्याभ्यांतरे ध्रुवं ॥ ३३१ ॥ शशिकाया वारदा
 त्रौ ॥ दिवा यस्य दिवाकर ॥ इत्यास्वासरतो निस ॥ सयो
 गिनात्रशंशया ॥ ३३२ ॥ जैनमो कालरूपाय कालज्ञा
 नं कुरु कुरु स्वाहा ॥ इति कालज्ञानं ॥ अथ अनप्राह ॥
 अत्रानिक्रकलास्य ॥ मृदाकारं ज विक्रमं ॥ पिष्टा
 तु गुटिका लला ॥ त्रिलोहेन वेष्टयेत् ॥ ३३३ ॥ तं च वक्ति
 धारयत् ॥ यो सौ हृत्पिपासानवाधते ॥ यस्मै कस्मै नरा त

वं नान्यथा शंकरे दितं ॥ पत्रविजमहे रणिलायादु
 धेन पाचयेत् ॥ साज्यंतत्वा समं कला ॥ भोजयत् ह
 द्वाद्दशे दिने ॥ ३३० ॥ अत्रपामागस्य वीजातु ॥ दुग्धायां
 पाचयत् तथा ॥ पायसंगुटिका भागे प्रुक्ता मासात् ह
 धापहं ॥ ३३६ ॥ को किलातस्य वीजानी ॥ वीजीयावी
 जसंयुतं ॥ तूलसिवीजसंयुक्तं ॥ तांबूलमुखसंयु
 तं ॥ ३३७ ॥ भागदुग्धेन सपिष्ट्वा ॥ वटिका क्रिय
 तेन ए ॥ अरुणं प्रातरुद्याय ॥ दुस्तीपासा

नवाधते ॥ ३३८ ॥ पत्रवीजं अत्रपामागं ॥ विजयावीजसं
 युतं ॥ धात्रिविजसमायुक्तं ॥ वटिका क्रियते नरा ॥ ३३९ ॥
 तस्य अरुणमात्रेण ॥ तस्योपरि गवापद्या ॥ दुस्तीपासा
 हरे निसं ॥ नान्यथा शंकरे दितं ॥ ३४० ॥ अत्रपामागसि
 लोनामदिहस्ते आस्य कुंफला ॥ सद्रस्य पत्रपुष्पैश्च ॥
 दुस्ती ~~पुष्पैश्च~~ प्रियो नवेत्ततो ॥ ४४१ ॥ तस्यास्कंधदल
 मादाय ॥ तांबुले कठमात्रतः ॥ अरुणं प्रातरुद्याय
 दुस्तीपासा हरंपरां ॥ ४४२ ॥ उर्ध्वेन मोसिद्धरूपाय मम शरीरे च

३१॥

मृतं कुरु कुरु स्वाहा ॥ इति दत्तात्रय तंत्रे शंखर दत्तात्रय सेवा
देविंशतिपटल ॥ २० ॥ संहर्ष ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥ ७ ॥

[Faded handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

॥ यतना न्मदनां अस्मत्स्वरं परितोषो न न वेदिला सिनां
सुरतोत्सवसिद्धिं देवतदयं सं न विधिर्विधीयते ११ ल त
जालुमूलंगोः क्षीरं वज्रक्षीरेण वा पुनां ॥ पिष्ट्वा स्वर्पदो सं
लिप्य चिराद्दीजं न मुंचति १२ अथ कोमुं न ते ले न र्वर्षा सावे
सां चूरजसापिवा लिप्तपादः पुमानरेतो न जहाति रते
तुरं १३ सितायाः काकजं घाया मूलं श्रेता ह्वके सरं क्षौ
द्रणान्नि संलेयाद्दीजं सं न तिका मिनः १४ शिशुया
शं नु ~~...~~ वीजं च कर्पूरं च समाशकं मधुना लेपये

चान्धोद्यः सवीजं नमुं चति १५

सितकोकिलनाम्नश्चवीजं पुष्पोत्कृतं कटौ बद्धं लोहित
सूत्रेण वीजं संन च करोत्यलं १६ सप्तपर्णस्य वीजं वार
विवारे मुत्कृतं वत्के धृतं नृणां वीजं स्तन्नाति सुरते चि
रं १७ श्वेतेषु पुंस्वामूलं वापुष्पांके प्राप्य कः कटौ कन्या
कर्तित सूत्रेण वद्धाति सन्नजे च्छिरं १८ वीजं सितपि
कारव्यस्य वटक्षीरेण येषितं करंज वीजं मध्यस्थं सं
ननं वदं धृतं १९ इति पुरुषवीर्यसंननप्रयोगः
शक्तेरन्नावात्संनादि सर्वमिवाप्रयोजकं अतः

। वीजं सितपिकाख्यस्य तंडुलाषष्टिकोद्भवा ॥
 द्वयोः कर्षलिहन् एवौ मपुनाट्टतां व्रजेत् ॥२७॥
 शतपत्रारसं सत्सुख्यंतद्सधापयः इत्वा संसाधि
 तं होद्रं सिताभ्यां यौष्टिकं परं २८॥ मृताय विफलय
 द्विचूर्णं मधुघृता न्वितं दिनं तिले टि नित्यं सरतौ च वट
 कवद्रवेत् ॥२९॥ वलानागवला कुष्टं कवाक्षिदपि
 पालि वा जिगंधादय रिपुरिति सर्वं समां सकं ॥३१॥
 संचूर्णनवनि तिन लिंगले पो विधियते मरुतादि
 तिसस्त्रं च वा जि लिंगं समं भवेत् ॥३२॥

स्वरहटी
 अं संकर

पिपली
 नाकेची

जातिरसशिलाकुष्ठ घोषाटकाण चूर्णको तिलतैलयु
 तैले पा द्विगं वृद्धिप्रजायते ३३॥ संघवं भिस्वकुष्टं वृ
 हतिस्वरमंजरीहय गंधायवा प्राधाः पिप्पलिगोरससं
 पाः ३४॥ तिलाश्चैतानि संपिष्य मधुनो धर्तनं बुध प्रयो
 जयेत्कार्णपालि स्तन लिंग विवर्द्धनं ॥३५॥ भद्रा
 तं रुध्रलवणं नलनिदलमेक्व दग्धा तद्रसह
 हृतिफलजेनां भसा सह ३६॥ महीषीगोमयेः पूर्वं
 घृष्टे लिंगे विलेपयेत् तत्र हृणत् मुसलाकारं दृढं
 चैव भवेदलं ॥३७॥ लौध्रकोसी समा तं गवला कल्के
 तिलोद्भवं तैलं संसाधितं लिंगं यौनिकं विवर्द्धनं
 ॥३८॥

का
 स
 स

बृहतिफलभस्मात्तदडिमीफलवल्कलैः साधितंकटु
 तैलं च मर्दनं लिंगवर्द्धनं ॥३७॥ सनालकमले पिष्ट्वा
 पयसा कारयेत् इती तां निधाय रुणं येनो बृह
 पिष्या कुमारीका ॥२॥ लिप्तापिका खवीजैश्च
 वारिपिष्टैश्मगलय नियमेन परंगाढं वरांगलनेते
 गना ॥२॥ देवद्वारु निशा युग्म सरसिरुहके सरैः
 संलिप्तं मदनलेत्रं संकेच परमं व्रजेत् ॥४३॥ त्रिफ
 लाधातकिपुष्पं जंबुसखकसावैः समं सहोद्दे
 लिप्त्वा गुह्यात् वकन्यै कजरटि व्रजेत् ॥४४॥ कटुतु
 विभवैवीजैः सलोध्रैश्च मंदिर लिप्त्वा नवप्रसता पिष्टुं च
 न्यैव जायते ॥४५॥

लघुग्नौ सर्षपतैले जातिपुष्पैः प्रसाधयेत् नारि
 गुह्यतद्व्यंगालसुगंधिष्ठरतेन वेत् ॥४६॥ सुरदरु
 तिलारिष्टदडिमांजनकांचनेः तैले सुसिद्धं मं
 गद्ये निःसुरजितं नयेत् ॥४७॥ अथादिति सावरकल्पे
 न सिद्धं ते च तिलोद्भवं पातं कारं र्यं च खर्ब
 र्वत्वं केशानां हति लेपनात् ॥ अमृप्रसूनं त्रिफ
 लात्वा कृपांडवतरेरपि पिंडारकं चेतिकल्केति
 लतैलं प्रसाधयेत् ॥४८॥ नीलतेल मितिख्याते
 केशसंजनं परं रुिप्तात् व्रह्मसपहो पिष्टुं च मेवक
 तां व्रजेत् ॥४९॥

निव
 रसात
 धतुरे

जग
 गो

माजुफलकणनीलीसंधवैः सारनालकैः षष्ठे
शिरोरुहालिस्त्राशामवर्णभवतेलं ॥१॥ निर्वै
लंपलंनिसं मासेकं यः पिवेन्नर शुक्लकेशक
मेलेवतस्ययांलितुत्पतां ॥२॥ गणेशनांठल
तिलाः काकमावीसतावरीत्रमिन्निश्चुरालि
ष्टा श्यामतांयांति सत्वं ॥ ३॥ विचाफलेस सिंदूरं
माहिकेणसमन्वितं हितं गुह्येतेर्योषांप्रागे
वद्रवतांनयेत् ॥ ४॥

कटुतेलनागवृणंरिष्यासप्तहामातपे निधेयंन
ईनाततु यौनिलोमापहारकं ॥५॥ सप्ताहाना
वितंशंखनस्मरंभांनसाततः तौलेनयुक्तं हरति
यौनिलोमानियोषितां ॥ ६॥ हरितालंपलास
स्यनस्मरंभाजलान्वितं यतस्यलेपाहोमानि
नरोहंतिकश्चन ॥ ७॥ चृष्टंज्यातिष्णातीपत्रं
जपापुष्पंचवारिणा पिष्ट्वापिवतिमान्मूत्रोन्न
ष्टंपुष्पं प्रविंदति ५३ तं दुलादेवकाष्टं च
दूर्वापत्रसमन्वयं वारिपिष्टं पिवेद्याचन
ष्टंपुष्पे लनेतेसा ५४

तोलकं

लज्जालुर्मधुकं हव्यं नलनीमूलमेव च एतत्सिद्धास्वदी
र्येण्यः कुर्यात्तिलकं पुमान् ॥२॥ तत्तुल्यं देवनयति वस्य
तां भुवनत्रयं वात्स्यायननमुनिना प्रोक्तो यो गेयमुत्तमं ॥३॥
सिता कर्मूलं मंजिष्ठा वा वायुं मुस्तं स कुष्ठकं स्वयौ
निशोणिते नैतदेकी लसजलात्के ॥४॥ तगरपिप्लिसुलं
मेघशृंगिकणजटा एतत्समं स्वपंचांगं मलेर्नलिकतां सुधी
॥ मधुना तिलकं कुर्यात् कोणिसूतवासरे जगत्सर्वे व
शिक्रायसिपुमान्नाचत्रंसयः ॥५॥ गोशेवनांच संभाव्य स
पुष्पसुधिर एत्तु कुर्यात्तिलकं नाले स्वपतिं मोहयं भृशं
महाष्टमीदिने यत्पतितं नरमस्तके स्मरणे कज्ज
लं विश्वं मोहयन्नां जनां ॥६॥
यनां

शेवनाके संकन्याशिला वैनिर्विलिचनं योजयेत् दृष्टिपथ
मं सर्वं एव विमोहयत् ॥७॥ तालिसकुष्ठतगरे
लिङ्गाहामिसुचर्तिकां सिद्धार्थतैले निक्षिप
कज्जले नरमस्तके ॥८॥ पातनादंजना तस्य स
र्वदा भुवनत्रयं दृष्टिगोचरमाया तसर्वो भवति दा
सवत् १२॥ शिला किंजल्क फलिनी शेवनानां तथा
जनात् पुष्पाकवारे विहिंदपत्यो मोहनं परं १३॥
काकजंघासिता पक्षो नाम शकुष्ठमुत्तलं मूलं तगर
जं वैषाचूर्णं हिंसं विमोहयत् ॥१४॥ वात्स्यातिकदंते पुं
सोमलं माला स्ववस्पच पक्षे वले रिदं चूर्णं हिंसं सि
रसि मोहनं ॥१५॥

अत्रादिसर्वनिकास्यखंजरिदोदरंकुजेपुरयित्वास्वी
 र्थ्याण शएव युगलेदिपेत् ॥ १६ ॥ सुकंठत्वातदेकोतेसत्तादंधारंयत्सु
 धीः पश्चान्तिष्ठास्यमेपियवटीहत्वाविज्ञापयत् १७ सातकृणविधानेनतदीयमानाप
 रस्वरं देपयोर्मोदजननीकीर्तितावदिकोत्तमा १८ इतिवटीनेरुविधिः यः स्मरेतः मना
 दापरतोतसत्यपालिना वामपादस्त्रियेलिपुत्सातस्यवश्यगचवेत् १९ आजागत्र
 पेकोतस्यलिंगेवामोच्छिण्णसृजत वावदायुर्जवेद्वासः सतस्यानात्रसंशयः २० कपो
 तविद्यासिद्धयमधुकैः समजागकैः लिख्यलिंगेन जट्टासावशागस्याहंगेना २१
 धनसारसभक्तुकमेद्यं वमधुनासहपिष्ट्वा लितधृजीयांच
 नजेत्सावशागत्रवेत् ॥ २२ ॥ चंदनं कुंकुमं व्याघ्रकाला
 गंकुसुमंजले देवदोरुच संपिष्यमधुनासहमिश्रयेत्
 २३ ॥ चिंतामणिरितिरिख्यातौ धूपपरममोहनं एषप्रयुक्तो
 विधाना सर्वकार्यालि साधयेत् ॥ २४ ॥ एलासर्ज ३२ स
 स्तादं चंदनं युवतीववा शृंगिश्वेनिः समैशपात्सर्ववि
 श्वं विमोहयेत् ॥ २५ ॥

ईकामेश्वरं अमुकी आनयत् वश्यतां लंकीनमः ॥ अथंका
 मेश्वरे मंत्रक देवकुसुमे सह पलासकुसुमे वाष्प संजातो यु
 तसंख्यकः ॥ २६ ॥ तथा दसां सहोमेन सर्वसिद्धिप्रदस्तः
 अनेन जप्तं पुष्यादिदत्तं परममोहनं ॥ २७ ॥ ईवां मुडे मोहपवश्य
 तां अमुकी स्वाहा ॥ पलाशकं मेरुतद्व संजल्वार शंशतः
 होमेन वामं विधिना सर्वसिद्धिप्रदं दत्ति ३ ॥ इति मंत्रेण ज
 ष्यानि सप्तधा कुसुमानिव दत्ता निर्वंगं कुर्युः कामीनीना ३
 त्रंशं सय ॥ ३२ ॥ कामेश्वरपदं पूर्वमोकाराद्यथमोहयस्वाले
 तं कर्मतो मंत्रेणा गवह्निदले लिखेत् ३३ ॥ ईकोमेश्वरमोहय
 स्वाहा ॥ पुष्पेण मधुयुक्तेन विवारे निमंत्रितं शतधा दियमानं
 तस्य द्विनिवशात्तानयेत् ३४ ॥

सु

३

उँत्रं विहंगमविहंगमकामदेवायतस्मै स्वाहा ॥ पिष्टूजा
 तिफलं नामूलतोयेन भावयेत् संशोषमानुकिरणेनीगव
 हिरलेहिपेत् ३६ ॥ निमंत्र्यानेन मंत्रेण रविवारे अदियता
 एतत् मन्त्रेण मंत्रेण चित्रिणिवशागात्रवेत् ॥ ३७ ॥
 उँत्रं पवरस्वाहा ॥ मंत्रेणनेन संज्ञते मूलतगरसंज्ञं श्रीफलं
 चैव संदद्यात् खिनीवशातां नयेत् ॥ ३८ ॥ उँधिरिका
 मदेवायतस्मै स्वाहा ॥ कपोतपदं संपिष्य मधुना यनि
 मंत्रयेत् मंत्रेणनेन तदानाह स्ति निवशागात्रवेत्
 ३९ ॥ चंदनोशीरपथ्यार्तिलोभ्राप्तवक् स मुद्गवः लेपस्व
 त्रदैर्गंधैर्हरत्यसुवित्नासिनां ॥ ४० ॥

॥ अक्ष ॥

मेमीनात्र अक्षतर

प्रथमं नमन माये श्रीं प्रिन चरनीया ३३ लमन हे
 शारेदं लागुनी ॥ श्रीं गुरन् चरणी दोन्ही कर जो
 ली ॥ निण छितं दादा मी बुद्धि हावी म्हापुनी ॥ २ ॥
 किना देवी नंदना तं ही भव वंशना ॥ करी विदु
 वाशावा च यपूराया जित्वा ॥